Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 8 (740) * joi 25 februarie 1960 * 8 pagini 30 bani

Au îndeplinit prima condiție

Pionierii din detașamentul clasei a IV-a B de la Școala de 7 ani nr. 19 din București sînt dornici cu toții să primească distincțiile pionierești. Ți-e drag să-i vezi cum discută împreună lecțiile, cum se ajută între ei. Unde nu știe unul, completează altul. Așa se pregătesc mai bine, mai temeinic. Sorin Melnicov a venit de la o altă școală. La început i-a fost mai greu. Gheorghe Baciu a început să-l ajute.

— Ce-o fi oare cu Sorin de n-a venit la școală? s-a întrebat o dată Baciu, observînd lipsa colegului său.

La sfîrșitul orelor n-a mai stat pe gînduri. S-a dus acasă la Sorin. L-a găsit în pat. Era bolnav

— Nu fii necăjit, ai să te faci bine. iar pînă atunci eu am să vin în fiecare zi să-ți aduc lecțiile! N-ai să rămîi în urmă! i-a spus Gheorghe.

Și Gheorghe s-a ținut de cuvînt. Se ducea zi de zi la Sorin, îi povestea întîmplări de la școală dar, în primul rînd, îi explica lecțiile noi. Cînd s-a însănătoșit și a revenit la școală, Sorin a cerut singur, din prima zi, să fie ascultat. Răspunsurile pe care le-a dat i-au bucurat mult pe colegi. El a primit o notă bună, ca și răspunsul său. Gheorghe Baciu și Sorin Melnicov se străduiesc împreună, umăr la umăr să îndeplinească prima condiție cerută de distincțiile pionierești: nici o medie sub 7.

...Ceea ce au și înfăptuit!

M. NEGREA

Echipa artistică a unității

In fiecare duminica, echipa artistica a unității de pionieri de la Școala de 7 ani din comuna Traian, regiunea Bacău, prezintă în fața sătenilor frumoase programe artistice, pregătite cu grijă din timp.

...Sala e plină de spectatori. Freamăt, nerăbdare. Cortina se dă deo parte și pe scenă apar micile dansatoare. Cu iile pline de fluturași argintii, sclipitori, cu frumoasele catrințe specifice portului moldovenesc, fetele, jucînd cu foc, smulg ropote de aplauze. Dar iată, s-a făcut din nou tăcere: pioniera Elena Ciorcilă recită cu înflăcărare poezia „Partidului" de Mihai Beniuc. După aceea, cîntecul „Măreț pămînt al patriei iubite" de Ion Chirescu este ascultat cu multă plăcere de spectatori. Cele două ore ale programului artistic s-au scurs, astfel, pe neștiute. Aplauzele îndelungate izbucnesc în toată sala. Spectatorii își arată astfel mulțumirea față de micii artiști. Grupuri, grupuri, sătenii se îndreaptă spre case discutînd cu pionierii. Așa își organizează pionierii din comuna Traian activitatea cultural-artistică.

RODICA ALBU

Să înveți bine, să ai la toate obiectele medii de cel puțin 7 și la purtare 10, iată principala condiție pe care trebuie s-o îndeplinească cei care vor să devină purtători ai distincțiilor pionierești. Pregătindu-și cu grijă temele, ajutîndu-se unul pe altul, organizînd grupe de într-ajutorare, adunări pe materii, tot mai mulți copii se apropie cu pași repezi de ziua în care tovarășul instructor superior le va trece în carnetul pionierului, în dreptul primei condiții, cuvîntul „îndeplinit"!

Nici o notă sub 7

Și pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Nițkidorf, regiunea Timișoara, vor să devină cu toții purtători ai distincțiilor pionierești. Fiecare se străduiește să obțină note cît mai bune, să îndeplinească prima condiție: învățătura.

In clasa a V-a e liniște. De afară, de pe culoar, iți vine să crezi că înăuntru e oră de curs. Dar nu sînt decît cițiva pionieri. Și ei țin „lecții". Grupa de ajutor la invățătură, condusă de Ion Drăgan, președintele detașamentului, este la „ora de istorie".

Maria Ursu povestește. Deodată se oprește, șovăie.

— Nu-mi amintesc ce s-a intîmplat, mi se pare că...

— Hai să mai citim o dată, fu de părere Ion.

După ce au citit lecția, au început să discute despre cele citite. Maria voia să arate cît de bine știa totul, ceea ce s-a văzut însă mai limpede a doua zi: a luat încă o notă bună. Toți au fost bucuroși, mai ales cei cu care invățase. Aceasta, cu toate că notele bune ale Mariei nu mai sînt un lucru nou. Pe trimestrul doi ea are numai note de la 7 în sus. De acum, și Maria îndeplinește prima condiție pentru primirea distincției pionierești!

Cea mai fierbinte dorință

O cheamă Nicoleta Naghen și e președintă de detașament în clasa a III-a la școala din comuna Mihăilești, regiunea București. O cheamă Nicoleta dar toată lumea o strigă Nina. Nu s-ar putea spune că e o fată energică, iute, care să alerge de colo-colo, să strige sau să-i certe pe cei care greșesc. Dimpotrivă. E liniștită și bună. Din prima bancă unde stă, le zîmbește ușor celor chemați la lecție, încurajîndu-i, bucurîndu-se din toată inima cînd încă o notă bună este inscrisă în catalog... De ce? Pentru că pionierii, împreună cu Nina, au hotărît să se străduiască din toate puterile să obțină toți steluțele roșii, distincțiile pionierești. Prima dintre condiții: să înveți bine. Și fiecare notă proastă e o frînă în drumul către ținta dorită... Iar pentru ca drumul să fie cît mai neted, în orele libere pionierii se ajută între ei, învățînd fie în grupe, fie cîte doi-trei la un loc. Nina n-a uitat însă că în clasă nu numai pionierii trebuie să învețe, ci și ceilalți copii care vor să devină pionieri. Ionica Dobre și Elena Gijiilă sînt mulțumite de ajutorul ei... Ele vin ades acasă la Nina și citesc, învață poezii, rezolvă probleme. De multe ori o ajută și ele să-și hrănească surorile mai mici pe Rodica și pe Tita, pentru că Nina are și acasă destule de făcut. Ea îi ajută mamei în gospodărie, are grijă de surorile ei, învață să cînte la vioară și nu uită niciodată să-și facă lecțiile și să citească. Dorința ei cea mai fierbinte este de a vedea, pe pieptul tuturor pionierilor din detașament, strălucind cît mai curînd steluțele roșii...

IOANA ZAMFIR

Pionierii de la școala de 7 ani nr. 1 din Orașul Stalin sînt adevărați gospodari. Acasă, la școală, timpul și-l petrec cu folos.
Pioniera Maria Bangălă din clasa VII-a își calcă uniforma. (Fotografia de sus).
O grupă de pionieri din clasa a VI-a în plină activitate: șterg praful, aranjează catedra, mătură etc. (Fotografia de jos).

„GEORGICĂ" NU-I DE NEÎNDREPTAT

Pionierii din detașamentul nostru au citit cu mult interes articolul despre „Georgică jumătate de măsură" mai ales că numele acesta se potrivește și unor pionieri de la noi. Intr-una din adunările detașamentului ne-am spus deschis părerea despre ei. Dar nu e totul să-ți spui părerea.

Pentru cei ce învață de mîntuială, așa cum sînt pionierii Călin Baciu, Nicolița Tripșa și Tană Avidis am hotărît să luăm grabnice măsuri de îndreptare.

Mai întîi am căutat să-i convingem că e de datoria lor să învețe bine. Le-am arătat că așa cum oamenii muncii caută să-și îndeplinească cît mai bine sarcinile de producție și ei trebuie să învețe cu temei. Pentru aceasta am invitat în mijlocul nostru pe tovarășul Vîrjan, muncitor la fabrica „7 Noiembrie" După ce ne-a vorbit cu multă căldură despre frumusețea meseriei sale, ne-a arătat că nu este bine ca un muncitor să-și cunoască meseria doar pe jumătate și că atît în școală cît și în fabrici și uzine „jumătățile de mă-

sură" nu aduc nici un folos societății.

După aceea ne-am gîndit că unii poate obțin numai note „de trecere" pentru că nu știu cum să-și ia notițele, cum să-și planifice timpul pentru învățătură și pentru pregătirea temelor. De aceea, am hotărît să ținem și adunări cu tema „Cum să-mi iau notițe" și „Cum învăț eu — după programul zilnic", în care cei mai buni dintre pionieri împărtășesc din experiența lor. De asemenea am format grupe de într-ajutorare. Aci pionierii nu numai că se ajută să învețe și să-și facă temele împreună ci se obișnuiesc să muncească ordonat, cu perseverență. In felul acesta învață să prețuiască și ei munca colectivă. Astfel Călin Baciu va învăța de aci încolo cu Marin Locusteanu, Nicolița Tripșa cu Cătălina Popescu iar Țană Avidis cu G. Dumitrescu.

Ne-am luat angajamentul ca pînă la sfîrșitul trimestrului II în detașamentul nostru să nu mai existe nici un pionier cu note de 5 și 6.

Pioniera
CĂTĂLINA POPESCU
Școala medie „Frații Buzești",
Craiova

din viața pionierească

La sfîrșitul orelor, Mircea, președintele detașamentului rămase în clasă împreună cu președinții de grupă. Pentru astăzi hotărîseră să aleagă cele mai interesante propuneri ale pionierilor din clasă și, pe baza lor, să alcătuiască programul de activități al detașamentului. Se apucară de lucru chiar înainte de a veni tovarășul instructor. Cînd veni și dînsul, programul era, în linii mari, schițat. Tovarășul instructor citi și spuse:

— Bravo, ați făcut o treabă bună. De altfel, pentru niște pionieri din clasa a VII-a, nici nu-i de mirare! Totuși mai lipsește ceva și încă foarte însemnat.

— Ce anume? se miră Mircea.

— Am sa vă spun îndată. Iată, voi ați prevăzut acțiuni interesante și pentru învățătura, și pentru petrecerea timpului liber, dar ați uitat de prietenii voștri mai mici, între 7 și 9 ani!

— Bine, dar am scris aici că pe cei din clasa a III-a, îi vom pregăti sa devină pionieri! sări Mircea.

— Foarte bine, dar asta nu-i de ajuns. Adineauri m-am întîlnit cu tovarășul instructor superior, care, tocmai ședea de vorbă cu Barbu președintele unității. Era vorba chiar despre ce își propun pionierii unității noastre să facă pentru cei mici. Iată, în cîteva cuvinte, despre ce este vorba. Mai întîi, știind că le place mult să se joace, îi vom învăța jocuri noi, cîntece, poezii, potrivite vîrstei lor. Apoi folosind articol din publicațiile pentru copii, organizînd anumite întîlniri, le vom face cunoscută viața cea nouă, fericită a patriei noastre de astăzi, povestindu-le în același timp despre traiul greu

Pentru prietenii noștri mai mici

al copiilor oamenilor muncii înainte de 23 August 1944, despre viața plină de lipsuri a copiilor din țările capitaliste și coloniale. Nu vom uita, desigur, să le înfățișăm și prietenia dintre copiii patriei noastre și copiii din Uniunea Sovietică și din celelalte țări de democrație populară, solidaritatea noastră cu copiii din întreaga lume. Dar nu numai atît: pe cei mici va trebui să-i atragem mai mult în acțiunile noastre de înfrumusețare și îngrijire a școlii, îi vom lua cu noi la sădirea de puieți, de flori, îi vom învăța în același timp să fie înșiși mai ordonați, mai curați. În timpul liber, e bine să organizăm pentru ei mici concursuri, jocuri distractive. De asemenea, trebuie să mergem cu ei la bibliotecă, să le alegem cele mai frumoase cărți potrivite cu vîrsta lor. Pentru dezvoltarea îndemînării fiecăruia, îi vom învăța să meșterească mici obiecte. Închipuiți-vă ce surpriză frumoasă le-ar putea face ei tovarășelor învățătoare și mamelor, acum, de 8 Martie, oferindu-le mici cadouri lucrate chiar de ei! Toate acestea vor fi, desigur, încununate prin pregătirea celor mai buni dintre ei pentru a deveni pionieri. Le vom face cunoscut Regulamentul organizației de pionieri din R.P.R., simbolurile și semnele distinctive ale organizației de pionieri, tradițiile ei, povestindu-le în același timp despre realizările școlii și unității noastre.

Iată, deci, ceea ce spuneam că nu trebuie să lipsească din programul nostru de activități. Bineînțeles, nu vom putea prevede, într-o singură lună, acțiuni pe toate problemele amintite mai înainte. Dar două, trei asemenea acțiuni — bine gîndite și bine organizate — vom putea realiza. Apoi, în fiecare lună, vor urma altele, iar colectivul de conducere al unității va avea grijă să le coordoneze împreună cu cele ale tuturor detașamentelor din unitate. De acord?

SANDU ALEXANDRU

Sărbătorind „Ziua ceferiștilor"

La Grivița Roșie

Acolo, în curtea Atelierelor C.F.R. „Grivița Roșie" zile în șir au răsunat glasurile și cîntecele pionierilor. Băieți și fete au venit din toate unitățile școlilor bucureștene să aducă un omagiu eroilor ceferiști căzuți în timpul grevei din 16 Februarie 1933.

Acolo, la monumentul ridicat pentru cinstirea eroilor ceferiști, au venit și pionierii unității de la Școala de 7 ani nr. 150. Uniformele lor de sărbătoare au luminat curtea atelierelor. Albul bluzelor și roșul cravatelor au adus acolo veselia, prospețimea unei primăveri timpurii. Deodată, freamătul s-a liniștit. Sunetul trompetelor pionierești a amuțit. Răpăitul sacadat al tobelor a anunțat solemnitatea momentului. Pe aleea pietruită, pioniera Rodica Domnișoru înaintează spre statuia eroului utecist, Vasile Roaită. E emoționată. Duce în brațe o coroană mare de flori roșii — omagiul unității. Flori au dus și Anca și Sorin. Mulți au spus poezii, iar cîntece a intonat toată unitatea.

Acolo, în fața monumentului, muncitorul Dumitru Ștefănescu, a adus cîtorva elevi din clasa a III-a, cea mai mare bucurie a lor — cravatele roșii. Toți au fost emoționați cînd au primit cravata, cînd au rostit Angajamentul solemn.

Vor trece ani, cei care astăzi sînt copii vor deveni oameni ai muncii, dar amintirea acestei clipe minunate nu se va ștrege niciodată din inimile lor.

LIDIA NOVAC

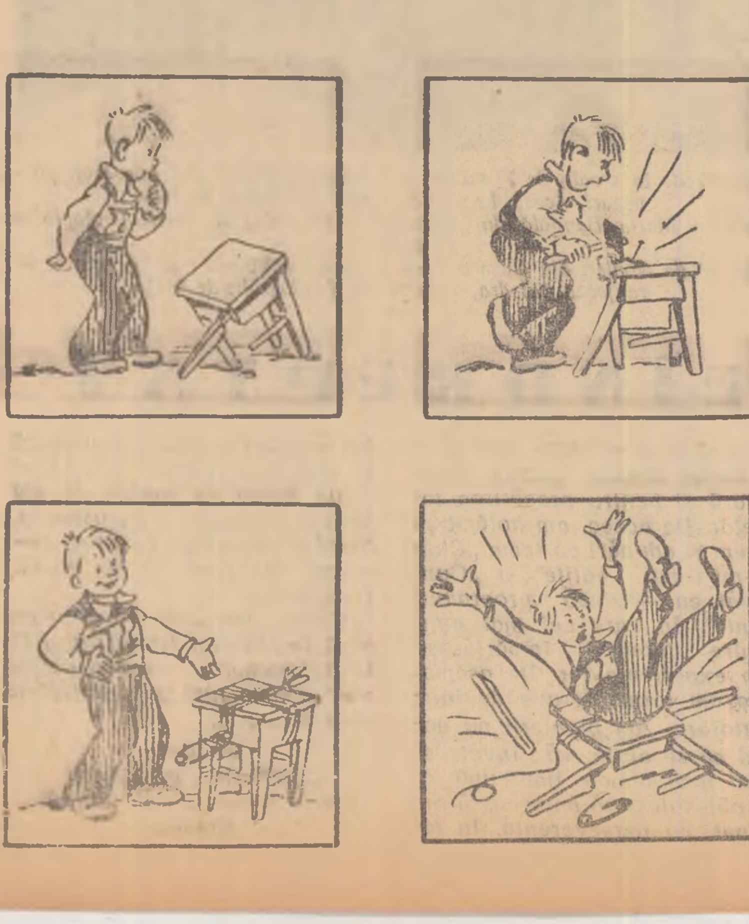
* *

● In cinstea „Zilei ceferiștilor", pionierii de la Școala de 7 ani nr. 11 din Timișoara, au vizitat Depoul de locomotive, i-au felicitat pe muncitori și le-au dus în dar flori.

● Și pionierii din orașul Pitești au sărbătorit ziua de 16 Februarie. La adunarea care a avut loc la Casa tineretului din oraș au participat și ei într-un număr mare.

● In orașul Cluj s-a ținut o adunare festivă închinată „Zilei ceferiștilor". La această adunare pe lîngă numeroși muncitori, au participat și pionierii de la Școlile de 7 ani nr. 13, 14 etc.

Un... „meșter iscusit"

JOCURI • JOCURI • JOCURI • JOCURI

Un joc cu... noduri

La joc participă 10—12 pionieri, care primesc de la conducătorul jocului cîte o bucată de sfoară lungă de 30—40 cm.

Conducătorul jocului spune o poveste scurtă, originală și vioaie în care strecoară în mod voit un număr de 5—10 greșeli sau neadevăruri.

Pionierii vor trebui să fie atenți la povestire și ori de cîte ori sesizează o greșeală sau neadevăr vor face, fără a fi văzuți de vecini, cîte un nod pe sfoara lui. Conducătorul jocului numără la sfîrșitul povestirii nodurile respective stabilind astfel care dintre copii a fost mai atent. Cîștigă jocul acela care are pe sfoara lui cele mai multe noduri.

Notă

Conducătorul jocului va trebui să știe precis cîte greșeli sau neadevăruri a strecurat în povestire pentru a face o apreciere corectă.

Ștafeta îndemînării

Ștafeta aceasta cere din partea jucătorilor multă îndemînare și este tot odată un joc hazliu, care provoacă bună dispoziție. Formăm două echipe care se așază paralel la un interval de 3—4 m. Jucătorii sînt așezați prin flanc cîte unul. În fața echipelor se trasează cu creta o linie de start. La 10—15 m. de linia de start se așază în fața fiecărei echipe cîte un scaun avînd pe el o bluză și un pantalon de trening. La semnalul instructorului, primul jucător din fiecare echipă pornește în alergare spre scaunul respectiv. Ajuns la scaun el se îmbracă cu bluza și pantalonul de trening și se întoarce în cea mai mare viteză la echipa lui, pînă în spatele liniei de start, unde dezbracă bluza și pantalonii predîndu-le jucătorului din echipă. Acesta le îmbracă și aleargă spre scaun. Acolo se dezbracă, depune echipamentul pe scaun și aleargă înapoi predînd ștafeta prin atingerea celui de al treilea jucător care la rîndul său continuă cursa în același fel.

Cîștigă echipa al cărui ultim jucător trece primul linia de start.

Nota

Pentru grupele de fete se poate adăuga la echipament și o basma care în mod obligatoriu va trebui înodată sub bărbie.

Un jucător nu poate fi ajutat la îmbrăcarea sau dezbrăcarea treningului de nici unul din coechipierii.

Se va atrage atenția jucătorilor asupra importanței lăsării echipamentului în stare normală pentru îmbrăcare (să nu aibă mînecile întoarse pe dos).

„Meșterul și ucenicul”

In atelier, baieții erau ocupați cu construirea aeromodelelor. Gabriel și Milică lucrau și ei. Milică era tare curios să vadă cum se fac aripile, fuselajul, elicea. Peste cîteva zile învățase și el să subțieze nervurile, să lipească pînza. Așa că, de multe ori, îi auzeai pe băieți :

– Milică. ajută-mi și mie să montez. ,.

– Milică, vino să intindem amindoi pinza..

Ii ajuta pe toți. dar cel mai mult pe Gabriel. Intr-o zi, cînd ceilalți nici nu se așteptau, aeromodelul lor era montat. L-au vopsit, i-au mai pus și un steguleț și... gata. Așteptau doar o zi frumoasă să-l lanseze.

După ce au terminat cîteva aeromodele. Ionel a venit cu o propunere :

– Ce-ar fi să facem un studio de emisiune locală ?

Toți au fost de acord.

– Să facem cite un difuzor pentru fiecare cerc, își dădu cu părerea Gabriel. Putem transmite și poezii, și cîntece...

Pionierii de la cercul tehnic și aeromodele au multe planuri. După ce vor termina studioul de emisiune locală, vor face un aparat de radio cu galenă, apoi o sonerie cu avertizare optică și citeva aeromodele tip A-2. Cele mai reușite lucrări vor fi prezentate la concurs. Pînă atunci micii tehnicieni de la Casa pionierilor din Roșiorii de Vede se pregătesc intens. Concursul se apropie !

..Acum, însă, la incheierea articolului. poate că vă intrebați mirați : ,,De ce totuși titlul acestui articol este „Meșterul și ucenicul" ? Iată de ce : pentru că in vreme ce Gabriel e in clasa a IV-a (Școala de 7 ani, nr. 11 din Roșiorii de Vede) prietenul său Milică nu are decit... 6 ani. Cu toate acestea. lui ii place foarte mult să meșterească tot felul de obiecte și e bucuros că Gabriel il ia cu el la Casa pionierilor. De aceea, băieții le-au spus „meșterul și ucenicul"

ILEANA BRADU

In vizită la G.A.S.

Vîntul suflă puternic, spulberînd dintr-un loc în altul zăpada de pe ogoarele întinse ale gospodăriei agricole de stat din comuna Nițkidorf, regiunea Timișoara. Pe o asemenea vreme sînt puțini aceia care s-au arătat bucuroși să pornească la plimbare. Dar, pionierilor care înaintează pe alee, spre ferma gospodăriei de stat, nici nu le pasă. Au hotărît că vor vizita ferma G.A.S. și așa fac, Cînd au tovarăș de drum veselia, nu le e teamă de nimic, rîd de frig

Iată-i, au ajuns. In fața ușii toți își șterg picioarele cu grijă. „Parcă ar intra într-o casă de locuit", observă brigadierul și-i invită să viziteze ferma.

De îndată ce au intrat, micii naturaliști de la Școala din comună — căci ei formau grupul vizitatorilor — și-au scos carnețelele de notițe și creioanele.

— Ia uite, ce mulțime de vițel ! se miră David.

— Sînt așezați pe vîrste ! remarcă Grigore dintr-a VI-a.

— Uite, colo sînt cei mai mici ! Li se dă lapte cu biberonul !

Tot întrebînd de hrana vițeilor, de felul în care sînt îngrijiți cînd sînt bolnavi, copiii au aflat multe lucruri. După ce au primit răspunsuri la întrebări, au trecut mai departe să vadă și grajdurile animalelor mari. Și aici se găsesc ventilatoare, ferestre mari și, în plus, adăpători automate.

— Adăpătoarele sînt foarte interesante, începu să le explice Maria Mașcoveanu dintr-a VII-a ; animalele au mereu apă proaspătă și curată.

In timpul vizitei la ferma gospodăriei de stat, pionierii au auzit de la tovarășii muncitori multe lucruri despre foloasele pe care le aduc animalele gospodăriei atunci cînd sînt bine îngrijite.

Despre toate acestea ei au scris în amănunțime în carnețelele lor. Cînd au pornit spre casă aproape toți aveau acoperite pagini întregi. Aceste notițe le vor fi de mare folos în viitoarea adunare a cercului micilor naturaliști.

LIDIA VIȘAN

O faptă pionierească

Intr-o seară, pionierul Gheorghe Durlă, se întorcea ca de-obicei de la Casa pionierilor. Se grăbea să ajungă acasă, să mai citească odată lecțiile pentru a doua zi. Vîntul bătea ușor. O boare aducea miros de fum. „Parcă miroase a ars" își zise Gheorghiță și privi în jur. Tabloul îl țintui locului. Pe cealaltă parte a drumului luase foc o casă. Prin acoperiș începuse să răbufnească în sus o flacără galbenă, care răspîndea în jur mii de scîntei. Gheorghiță rămase locului. Îl cuprinse frica uitîndu-se la flacăra care se înălța, răsucindu-se spre cer. Focul amenința să se întindă. „S-ar putea aprinde toată casa, gîndi Gheorghiță". La gîndul acesta îi pieri toată frica. Începu să alerge spre locul cu pricina. Se aștepta să găsească acolo oameni, dar nu era nimeni. Repede, îi strigă pe cei cîțiva vecini. Intr-o clipă se strînseră o mulțime de oameni. În șirul care se făcuse, gălețile cu apă treceau repede din mînă în mînă. Nu peste mult timp focul se potoli și, încet, încet se stinse.

După lupta cu focul, mulți dintre săteni aveau hainele pîrlite, fețele negre de fum. La fel era și Gheorghiță. Fusese printre cei mai harnici și curajoși la stingerea focului.

GH. SĂVOIU
cl. a VII-a
Școala Nicolae Bălcescu
com. Drăgășani, reg. Pitești

Tovarășul Paul Gornicioiu, profesor maistru la Școala medie nr. 5 Iași, explică pionierilor din clasa V-a C, felul cum trebuie ținută rîndeaua atunci cînd i se scoate cuțitul. Pionierii îl ascultă cu atenție. Timpul petrecut de ei la ora de politehnizare trece pe nesimțite iar la sfîrșitul orelor cu toții se bucură de rezultatele muncii lor.

colțul celor mici

Bucurie

Tatăl meu,
E zidar fruntaș.
Îl cunoaște
Un întreg oraș.

Azi a venit
Vesel la masă:
— Copii, vom avea
O nouă casă!

E vesel tata;
El a-nălțat
Blocul frumos
Ca un palat..

MIHAI DAN PĂSĂREANU
Școala medie nr. 3, Tg. Jiu

—◇◇○◇◇—

Ghicitori pentru cei mici

Cînd o iei, nu-ți pare bine,
Că te face de rușine !
(Nota proastă)

Umbră albă o petrece
Cînd pe cîmpul negru trece.
(Creta)

Cînd te chemă-n clasă
Liniștea se lasă ;
Cînd te chemă-afară
Zbori la joacă iară.
(Clopoțelul)

Trupu-i însetat,
Apă-a adunat,
Și-o întinde-ntreagă
Peste Marca Neagră.
(Buretele)

O întîmplare la pîrîu

– snoavă –

Intr-o dimineață, poposind lîngă pîrîu, iepurele găsi ceva care semăna cu un cotor de varză :

— „Ce bine"! se bucură el. Dar, de abia s-a atins de așa zisul cotor, că a și sărit înapoi, nemulțumit. Hotărît, nu era nici un cotor de varză și nici altă bunătate iubită de iepuri! Mai apoi, a venit lupul. „Să știi că-i o bucată de slănină ! Ah, ce gustărică potrivită!" și-a spus el, dar cînd și-a înfipt colții în ea, a început să strănute și a zvîrlit o cît colo. „Cine o fi zvîrlit pe aici un asemenea lucru nefolositor ?" s-a întrebat el. După lup, a apărut vulpea. „Ia te uită, un ou ! s-a bucurat vicleana. Ia să-l înfulec repede !" Da a pățit o și ea. Nu era un ou, după cum nu era nici un cotor de varză și nici o bucată de slănină. Bosumflată, vulpea mătură cu coada obiectul cel alb, bău din apa rece a pîrîului și plecă flămîndă.

Ceva mai tîrziu, iată că apăru un băiețaș. Era fiul pădurarului. Se apropie de pîrîu, acolo unde poposiseră mai înainte iepurele, lupul și vulpea, și deodată spuse vesel :

— Ia te uită, va să zică aici mi-am uitat eu aseară săpunul?!

Și, ridicînd din iarbă bucata de săpun alb, se aplecă asupra pîrîului și începu să se spele cu multă plăcere și cu mult... clăbuc.

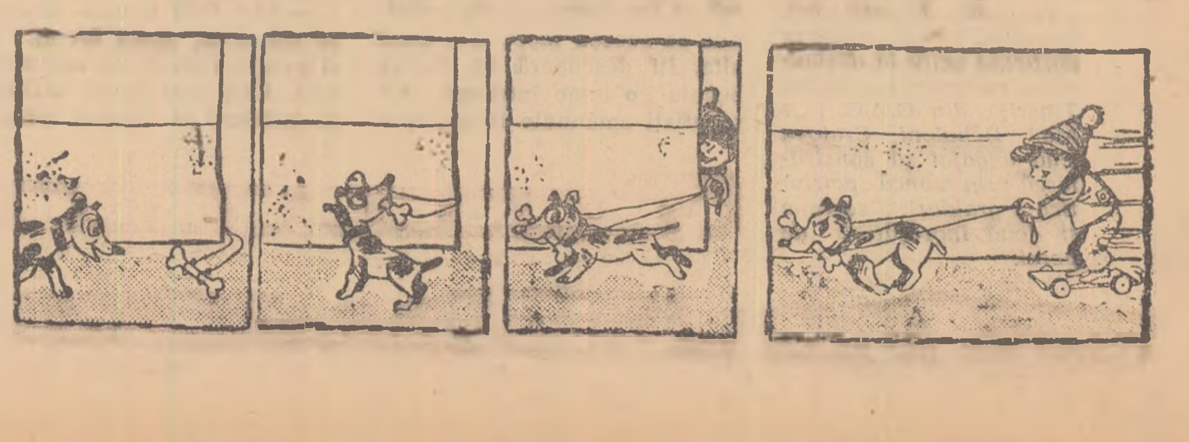
Știați că...

...în pădurile din nordul Chinei trăiesc maimuțe cu fața albastră? Ele au ochi mari, rotunzi și negri.

...există coțofane albastre? Ele pot fi întîlnite în Zabaicalia (U.R.S.S.)

..puii de focă la naștere sînt acoperiți cu blănița deasă, pufoasă și de culoare albă? Atunci cînd îi doare ceva puii și părinții lor plîng cu lacrimi!

HOȚUL PĂCĂLIT

De pe cuprinsul patriei

Răspunzînd sarcinilor trasate de partid, muncitorii, tehnicienii și inginerii întreprinderilor din regiunea Stalin au realizat în anul 1959 economii peste plan în valoare de 279.950.000 lei. Cele mai importante realizări au fost obținute de constructorii de autocamioane de la uzinele „Steagul Roșu" care au economisit 13.000.000 lei și constructorii de tractoare de la uzinele „Ernst Thälmann" — 11.760.000 lei.

Combinatul Metalurgic Reșița se modernizează continuu. În cadrul lucrărilor de dezvoltare a combinatului au început lucrările de construcție a două noi furnale de cîte 700 m.c. avînd fiecare o capacitate de producție de 290.000—300.000 tone de fontă anual.

La 18 februarie țăranii muncitori din Moftinu Mare, raionul Carei au avut o mare sărbătoare: peste 500 de familii de țărani muncitori și-au unit pămînturile într-o gospodărie agricolă colectivă. Întregul sat este astăzi colectivizat.

În București, într-o singură duminică, brigăzile de muncă patriotică ale tineretului și oameni ai muncii din multe întreprinderi, instituții și cartiere au adunat 414 tone de fier vechi.

În Timișoara, fiecare tînăr s-a angajat ca în cursul anului 1960 să colecteze cîte 80 kg fier vechi.

Prin muncă patriotică, tineretul patriei noastre participă activ la dezvoltarea orașelor și satelor. Tinerii din G.A.C. „1 Mai" Dăbuleni, Craiova s-au angajat să construiască prin muncă patriotică 3 grajduri, 3 saivane și două îngrășători de porci.

INOVATORII

De mult ieșiseră din schimb cei trei meșteri turnători, dar niciunul dintre ei nu alergase la vestiar să-și ia haina în spate și să se piardă în forfota străzii, în drum spre casă. Oprindu-se lîngă cuptorul încins, se apucară să meșterească niște piese ciudate din oțelul strălucitor ca mercurul.

— Ce zici, nea Enășan, o scoatem la capăt? se adresă unul dintre ei celui mai în vîrstă, turnîndu-i la îndemînă oțel fierbinte, cu oala. O clipă, nu veni răspunsul. Chipurile celor trei meșteri se topiră dincolo de pînza aburilor.

— Eu zic că i-am și dat de rost! Mai avem miezul de pus la punct și-i gata totul... Să mergem acum la tovarășul Murzea, să ne mai sfătuim cu el.

Cu fețele îmbujorate de căldura oțelului, emoționați, cei trei turnători — Petre Enășan, Ion Cota și Nicolae Zota ieșiră afară, îndreptîndu-se spre o altă clădire: să discute cu șeful cabinetului tehnic, comunistul Ion Murzea...

*

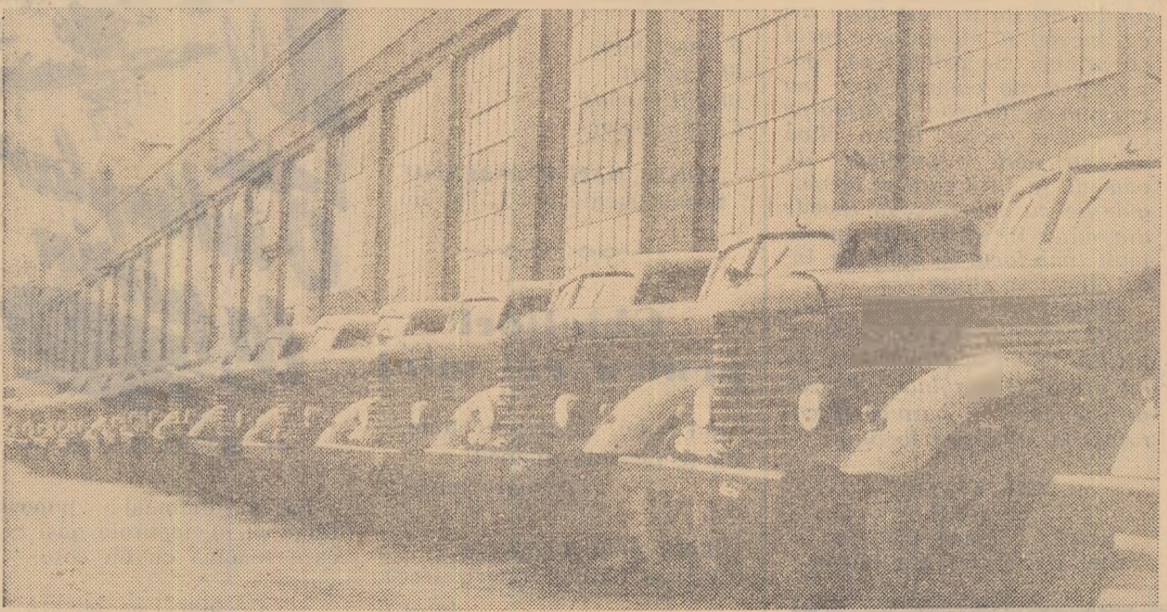
— „Intr-adevăr, după multe căutări și experiențe, acești trei tovarăși au ajuns să realizeze încă o inovație, una deosebită, mi-a spus tovarășul Ion Murzea, șeful cabinetului tehnic. S-a ajuns astfel la înlocuirea procedeului clasic de turnare a butucului de la roțile autocamionului, adoptîndu-se o metodă nouă. O asemenea piesă, un butuc, are 21 de kg. Dar pentru turnarea ei, înainte, se consumau încă 20 kg de metal, din care se făcea maselota — un fel de pîlnie metalică prin care se turna oțelul lichid pentru piesa propriu zisă. Prin inovația aceasta s-a înlăturat maselota, economisindu-se o cantitate de metal din care se pot fabrica anual încă zece autocamioane! E o realizare cu care pe drept cuvînt ne mîndrim".

Cîte asemenea inovații nu iau naștere în fabrici și uzine, oră de oră! Aceasta datorită în primul rînd condițiilor minunate create de regimul democrat-popular, posibilităților acordate oamenilor muncii de a studia, de a-și dezvolta talentul și meșteșugul.

Desigur, ați înțeles unde lucrează cei trei vrednici turnători; la uzinele de autocamioane din Orașul Stalin. Aici există o adevărată întrecere a inovatorilor, a acelora care știu să găsească noi metode de muncă.

Cum se numește acea cheie neobișnuită cu care ei pătrund tainele unor lucruri necunoscute? Dragostea față de munca lor, față de uzina în care ei sînt stăpîni, dorința fierbinte de a făuri autocamioane mai multe și mai ieftine. Rezultatul? O statistică a cabinetului tehnic de aci ne arată că din cîteva sute de inovații prezentate anul trecut, un număr de 196 au și fost aplicate, realizîndu-se economii în valoare de 7.136.000 lei! O realizare cu adevărat lăudabilă, care face cinste harnicului colectiv al uzinelor „Steagul Roșu" din Orașul Stalin.

AL. DINU IFRIM

Ei au fost pionieri

Furnalistul

Furnalul modern de la Hunedoara, cu tot sistemul său complicat de țevi suflătoare de aer, cu aparatura complicată de conducere și control, cu încărcarea automată și mijloace perfecționate pentru scoaterea zgurei și a fontei nu-l mai sperie pe Aurel Moldovan. În urmă cu cîțiva ani, pionierul Moldovan a venit aici la Hunedoara. Era sfios și se apropia cu teamă de colos.

— Asta ce-i ? întreba pionierul pe topitorul comunist Alexandru Hăjdățean. Își nota cu atenție explicațiile și începînd să-și deslușească taina furnalului, începu să-l și îndrăgească.

Au trecut anii...

— Cu ajutorul topitorilor Ion Bîldea, Ion Chiroșca, Avram Culda — spune Aurel Moldovan — m-am legat de furnal. Viața mi se pare că n-ar avea sens dacă m-ași despărți de el. Îmi iubesc meseria. E necesară patriei : radiatoarele de calorifer, scheletele mașinilor, tuburile de canalizare, blocul motoarelor de automobil toate au nevoie de fontă. Ce minunat e s-o vezi cum se revarsă în cascade ! Acest spectacol magnific m-a impresionat mult, încă de la început. Seara, priveam bolta întunecată care părea cuprinsă de flăcări. Știam că atunci se revarsă fluviul de metal topit, că atunci se naște fonta...

Aurel, la cei 20 de ani ai săi, este astăzi caoperist la furnalul 3, furnalul tineretului. El are datoria de a menține temperatura constantă la furnal, urmărește debitele, presiunea. O mică neatenție și acest colos ar fi zgîrcit cu producția de fontă. Aurel e acum un băiat înalt, serios. A dispărut imaginea piciului temător cu cravata de pionier fluturînd la gît. Fiul țăranului din Răchițele — regiunea Cluj, a ajuns furnalist.

Seara, după schimb, după ce cîteva minute și-a lăsat gîndurile să zboare pe meleagurile copilăriei, începe să studieze. Agregatele moderne cer pregătire superioară. Pionierul de eri, — furnalistul de azi a luat parte efectivă la victoria colectivului. În 20 de zile ale lunii ianuarie „Furnalul tineretului" a dat peste plan 240 tone de metal.

— Acesta-i începutul !... spune Aurel Moldovan.

L. POPESCU

Interviul nostru...

„Cinematograful" la domiciliu

Oricare copil a vizionat un spectacol la... diascop. Aparatul în interiorul căruia imaginile se succed încet, una după alta, îți descoperă în lumina becului o lume întreagă. Ca să aflați amănunte în legătură cu diafilmul, am făcut o vizită în studio, adresîndu-ne cu cîteva întrebări tovarășului Constantin Budișteanu, redactor șef al secției diafilme din cadrul Studioului „Alexandru Sahia":

— Prima întrebare e legată de o dorință exprimată de mulți dintre cititorii noștri și anume — cum se fac diafilmele?

— Mai întîi trebuie să existe scenariul, adică textul, ca și pentru filmele de cinematograf. Cele mai multe diafilme se bazează pe desenul artistic. Pe niște cartonașe, se desenează imagine cu imagine, acestea fiind apoi reproduse, împreună cu textul-explicative pe peliculă. Reproducerea se face cu un aparat special, un fel de aparat de trucaj, numit „documator".

— Diafilmul are o istorie destul de scurtă la noi, totuși, există realizări frumoase și în acest domeniu..

— Fără îndoială. Trebuie reținut faptul că numai în cursul anului trecut s-au făcut peste o sută de diafilme.

— Am vrea acum să ne spuneți cîteva cuvinte despre tematica lor.

— Da... cîteva titluri luate la întîmplare din planul nostru de lucru arată varietatea temelor. De pildă: Artele plastice în antichitate, Epoca lui Ștefan cel Mare, O vizită la Săvinești, Zborul în cosmos, Albă ca Zăpada, Scufița Roșie, Turtița. Dar accentul cade îndeosebi pe latura tehnică, diafilmul fiind folosit cu mult succes, ca material instructiv-educativ, atît în școală cît și în alte domenii de activitate practică, în fabrici și uzine.

AL. PROFIRIU

Copiii i-au scris lui Lenin

...Scumpe Vladimir Ilici !... Stimate tovarăşe Lenin !,„ Cu aceste cuvinte simple, pornite din adîncul inimii începeau miile de scrisori adresate marelui conducător. Oamenii îi împărtăşeau, ca unui părinte, gîndurile lor şi îi solicitau sfaturi. Fiecare din aceste scrisori vorbea despre marea şi înflăcărata dragoste pe care oamenii simpli o purtau tovarăşului Lenin. Adesea i se adresau lui Vladimir Ilici şi copiii. Astăzi publicăm cîteva scrisori ale copiilor sovietici, care au apărut nu de mult în gazeta „Pionierskaia Pravda".

21 decembrie 1922, Moscova

Preşedintelui Consiliului Comisarilor poporului, Tovarăşului Lenin

Dragul şi scumpul nostru bunic. Noi, copiii din oraşul Sevastopol din Casele copilului şi din şcolile elementare, adunîndu-ne astăzi pentru prima oară într-o conferinţă a copiilor pentru a ne uni şi a munci organizat, alegem ca preşedinte de onoare al conferinţei pe scumpul nostru bunic Lenin şi-l rugăm să primească încredinţarea noastră că noi, copiii din provincia Sevastopolului, nu pierdem vremea în zadar, că ne organizăm şi ne educăm în aşa fel, încît să devenim urmaşi vrednici ai tovarăşilor noştri vîrstnici, al căror schimb vom fi, şi vom păstra şi dezvolta ceea ce a fost dobîndit cu jertfe mari de către părinţii noştri. Să se ştie că noi sîntem o avangardă puternică pentru a servi drept schimb tovarăşilor osteniţi, care ne-au dat posibilitatea de a trăi cu adevărat şi de a ne organiza.

Prezidiul Conferinţei copiilor din oraşul Sevastopol

6 noiembrie 1922, Moscova

Consiliului Comisarilor poporului, Tovarăşului Lenin

Cu ocazia celei de-a cincea aniversări a Revoluţiei din Octombrie, copiii din Povoljie, Casa copilului nr. 2 al Consiliului Sindical gubernial Tula, trimit salutul lor fierbinte bunicului proletar Ilici, precum şi mulţumiri din partea tuturor copiilor pentru salvarea de la moartea prin înfometare şi urarea de a obţine victoria definitivă asupra sîngeroasei burghezii muribunde.

Copiii şi responsabila Casei copilului nr. 2, oraşul Tula O. Tennikova

Către tovarăşul Lenin,

Noi, elevii Şcolii de 7 ani din Drabovo, adunîndu-ne pentru a sărbători cea de-a şasea aniversare a Revoluţiei din Octombrie, ne gîndim la tine, marele dascăl al părinţilor noştri şi al nostru şi-ţi aducem recunoştinţa noastră pentru că prin învăţătura ta şi lupta părinţilor şi fraţilor noştri mai mari, dusă sub conducerea ta, noi copiii săraci putem învăţa liber în şcoala creată de Revoluţia din Octombrie. Îţi urăm sănătate şi viaţă lungă, pentru ca şi noi copiii, cînd vom deveni mari să putem împreună cu tine apăra şi lărgi marile înfăptuiri ale Revoluţiei din Octombrie.

Copiii Şcolii de 7 ani din Drabovo, 25/7 noiembrie 1923, comuna Drabovo, districtul Zolotonoş Poltavşcina.

MAREA FAMILIE A ŢĂRILOR SOCIALISTE

R. P. ALBANIA

Ţărmul scăldat de apa de cleştar a Mării Adriatice, primeşte pe nisipul fin şi fierbinte, în zilele călduroase ale verii, pe cei mai dragi oaspeţi ai săi : muncitorii, ţăranii, copiii... Şi valurile, în murmurul lor deschid parcă file de istorie, povestind oaspeţilor despre vremurile acelea grele, cînd ţara, timp de cinci secole, a gemut sub dominaţia turcă, despre acele timpuri cînd Italia fascistă a ocupat Albania şi cînd poporul, în timpul acestei ocupaţii, sub conducerea comuniştilor, s-a ridicat la luptă împotriva cotropitorului... Înaintarea victorioasă a Armatei Sovietice — care a zdrobit principalele forţe ale hitlerismului — a creat condiţii Armatei populare de eliberare a Albaniei ca în noiembrie 1944 să-şi elibereze patria complet de ocupanţi.

Ţara sărbătoreşte de atunci, în fiecare an, la 29 noiembrie — Ziua eliberării — iar în fiecare an la 11 ianuarie — Ziua Republicii — aceasta pentru că la 11 ianuarie 1946, Adunarea constituantă a proclamat Albania republică populară.

. . . .

Anul acesta la 11 ianuarie poporul albanez a sărbătorit cea de a 14-a aniversare a republicii. Multe s-au schimbat în cei 14 ani în ţara prietenilor de pe malurile Adriaticei. Dintr-o ţară agrară înapoiată, în care domnea sărăcia şi analfabetismul, R. P. Albania a devenit în anii democraţiei populare o ţară înfloritoare. Cu ajutorul Uniunii Sovietice au fost construite obiective economice utilate cu tehnica cea mai modernă ca : hidrocentrala „Lenin", „Combinatul textil", un combinat de zahăr şi unul de prelucrare a lemnului, cît şi alte obiective importante. La sate, ţărănimea păşeşte cu încredere pe drumul lucrării în comun a pămîntului. Se dezvoltă mecanizarea agriculturii.

Nivelul de trai al oamenilor muncii creşte an de an. In anii puterii populare în Albania s-au construit multe locuinţe. Oamenii muncii au primit o suprafaţă locuibilă de 1.166.000 m.p., ceea ce reprezintă un oraş mai mare decît Tirana. In acest an, în Albania vor mai fi construite locuinţe pe o suprafaţă de circa 224.000 m.p. In centrul oraşului Tirana se construieşte un mare combinat alimentar care va avea 11 unităţi. Copiii vor avea aici şi o surpriză numai pentru ei: o fabrică de produse alimentare speciale pentru copii. In Republica Populară Albania, copiii trăiesc o viaţă fericită şi lipsită de griji. Prin grija partidului şi guvernului copiii au condiţii minunate de învăţătură şi distracţie.

Republica Populară Albania, face parte din marea familie a ţărilor socialiste. Ca şi celelalte ţări socialiste, Albania luptă pentru menţinerea şi apărarea păcii în lume.

Pionierii din Guineea

Organizaţia de pionieri din Guineea este foarte tînără. De abia cu cîteva luni în urmă au început să ia fiinţă acolo, primele detaşamente ale tinerilor pionieri. Ele se formează atît în oraşe cît şi la sate. Pionieri pot fi copiii între 7 şi 18 ani.

Nu este în Guineea o uniformă unică de pionier, dar se cere ca îmbrăcămintea pionierului să conţină cele trei culori ale drapelului naţional : roşu — simbolul sîngelui vărsat de popor în lupta pentru scuturarea jugului colonial, galben — culoarea soarelui african şi verde — culoarea bogatei vegetaţii africane.

Cu toate că viaţa copiilor din Guineea nu este uşoară, ei sînt totuşi veseli şi iubitori de viaţă. Pionierii cunosc multe cîntece şi dansuri naţionale ale negrilor. Unul din aceste cîntece slăveşte munca omului : „Muncim cu toţii şi munca este deviza republicii noastre. Toţi trebuie să muncească : bărbaţii să lucreze ogoarele, femeile să se ocupe de treburi casnice, iar copiii să apere semănăturile de păsări şi maimuţe".

Nu vă miraţi, dragi cititori ! Maimuţele produc multe neplăceri populaţiei din Guineea. Ele vin în grupuri mari şi atacă culturile în căutare de hrană, provocînd mari stricăciuni. De aceea, pionierii din Guineea şi-au asumat sarcina de a apăra semănăturile contra năvălirilor lor nimicitoare.

Comandantul detaşamentului de pionieri poartă o bonetă roşie, cămaşă galbenă şi pantaloni verzi. Fetele sînt îmbrăcate în bluze galbene şi fuste verzi, iar pe cap poartă baticuri roşii. Băieţii sînt îmbrăcaţi în cămăşi albe şi pantaloni scurţi, iar pe piept au prinse fîşii de pînză tricoloră : roşu, galben şi verde.

De curînd preşedintele Republicii Guineea, Secu Ture, venind în oraşul Kisidugu, s-a întîlnit cu pionierii detaşamentului local. Cu mare plăcere a ascultat preşedintele cîntecele şi poeziile pionierilor.

Pionierii din Guineea învaţă. Dar nu toţi. Deocamdată sînt prea puţine şcoli în ţară şi lipsesc profesorii. Insă, pionierul care se duce la şcoală priveşte învăţătura cu toată seriozitatea. O lecţie neînvăţată sau o purtare proastă e o întîmplare rară pentru un pionier din Guineea.

(După gazeta „Pionierskaia Pravda")

DE PESTE HOTARE

Angola e un teritoriu african aflat la sud de linia ecuatorului şi se găseşte sub stăpînirea portughezilor. Din peste 4.000.000 de locuitori doar 4 negri învaţă în prezent în universităţile din Portugalia. Aceasta este după cum se vede „grija" colonialiştilor faţă de cei a căror ţară o exploatează.

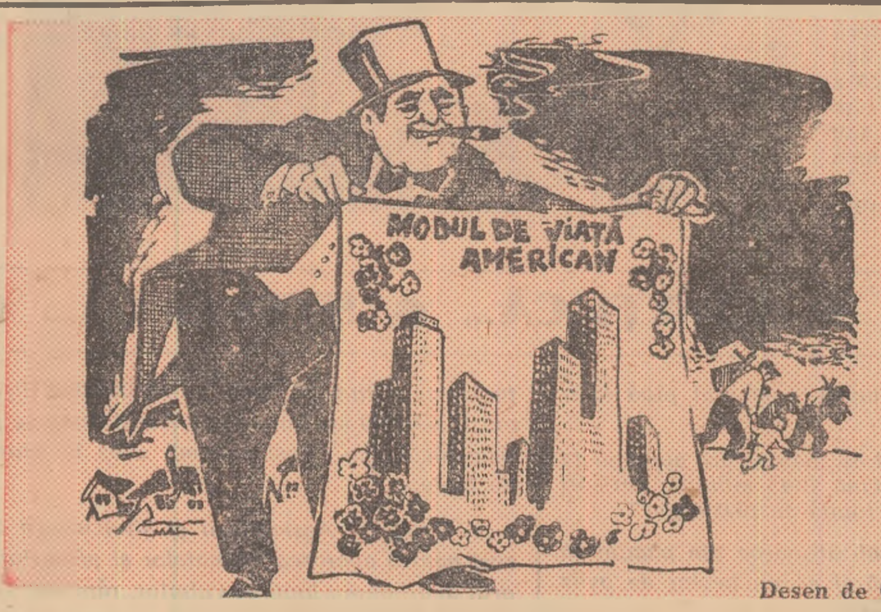
*

La Lucerna — Elveţia, nişte afacerişti speculanţi au obţinut aprobarea autorităţilor de a dărîma o clădire istorică. Impotrivă s-a ridicat însă glasul tineretului. Nu de mult şcolarii din Lucerna au organizat o demonstraţie de protest, purtînd pe străzi pancarte mari prin care demascau afacerile speculanţilor.

*

Ştiţi probabil că în Germania occidentală, ca de altfel în toate ţările din vestul Europei, iarna a fost grea. Aflaţi însă că nu mai puţin de 300.000 de oameni sînt lipsiţi de adăpost, nu au unde lucra şi vagabondează pe şoselele Germaniei occidentale.

In Statele Unite ale Americii, acolo unde capitaliştii milionari au înfiinţat „case de odihnă" şi „restaurante" pentru cîini, oamenii care au pielea neagră se lovesc de tot mai multe oprelişti. In multe oraşe patronii de restaurante refuză să servească populaţia de culoare atunci cînd ia loc la mese. Studenţii din oraşul Greensboro — statul Virginia, au iniţiat o mişcare de protest care s-a extins şi în statele invecinate : Carolina de Sud, Florida, Tenesee.

Desen de C. PLACINTĂ

Intr-un articol publicat de ziarul american „Saturday Evening Post" scrie : „Populaţia din statul Virginia de Vest — S.U.A. — trăieşte într-o situaţie de mizerie cronică... Zeci de mii de cetăţeni părăsesc Virginia plecînd să caute de lucru în alte state".

(Ziarele)

— Cu asemenea minciuni, nu poate fi acoperit adevărul...

ştiri TEHNICE reportaj reportaj ştiri informaţii NOUTĂŢI TEHNICE reportaj

Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 a arătat importanța deosebită pe care o are pentru dezvoltarea economiei naționale, folosirea nutrețurilor însilozate în creșterea producției de lapte, carne, lînă și ouă. Insușindu-și sarcinile ce revin tineretului, Plenara a VIII-a a C.C. al U.T.M. a arătat contribuția pe care tineretul patriei noastre trebuie s-o aducă la dezvoltarea sectorului zootehnic.

Voi, pionierii aveți datoria de a contribui cu forțele voastre la această acțiune patriotică. In pagina de față publicăm cîteva sfaturi, scrise de specialiștii Institutului de Cercetări Zootehnice și care constituie în același timp și răspunsul nostru la întrebările puse de mai mulți pionieri din regiunea Bacău.

Stîna

Cum se cresc puii?

Ce frumos e un puișor cu ciocul și piciorușele roșii, înveșmîntat în puf auriu! Cînd s-o face mare, cum o fi? Alb ca zăpada, roșu ca jarul sau pestriț? O fi o găinușă vrednică sau un cocoș țanțoș și bătăuș? Oricum o fi, ca să ajungă mare, trebuie să fie crescut și hrănit cu grijă.

Cum iese din ou, puișorul nu mănîncă și nu trebuie să mănince timp de 24 de ore și chiar mai mult. După aceasta, incepem primele lecții de hrănire, mai ales că cei mai mulți puișori n-au alături de ei pe mama lor, adică cloșca, fiindcă mai toți sînt „veniți" de la clocitorile artificiale. Așadar, luăm o scîndurică pe care presărăm făină de porumb (mălai uscat) și, cu degetul arătător ciocănim ușor în chip de cloșcă înaintea puilor. În scurt timp toți vor învăța să ciocănească și să ciugulească fărîmițe de mălai sau alte nutrețuri. După aceea, în mălai se vor amesteca ouă fierte (un ou la 25 pui) fărîmițate mărunt, brînză de vaci (150 g la 25 pui) drojdie de bere (5 gr la 25 pui), praf de coji de ouă și făină de oase (10 gr la 25 pui).

După cîteva zile mălaiul se va umezi cu lapte dulce, zer, lapte acru și se va amesteca și cu uruieli de ovăz, grîu, sau mei cu nutrețuri verzi tocate foarte mărunt, cu grăunțe încoltite strivite și mărunțite sau cu ceapă verde tocată. Această hrană poate fi dată puilor la voia lor, timp de 2 săptămîni.

După 2-3 săptămîni ei încep să fie hrăniți cu „porția", adică cu o anumită cantitate zilnică. De exemplu, pentru un pui de 2-4 săptămîni se dau zilnic 10-12 gr uruieli de cereale, 2-3 gr brînză de vaci, 1-2 gr ou fiert, 0,3 gr drojdie de bere, 3-5 gr ceapă verde și 1 gr de cretă, scoici și făină de oase. Pentru un pui de la 6-8 săptămîni se dau 30-35 gr. uruieli de cereale, șroturi și tărîțe, 40-50 gr lapte sau zer, 10 gr grăunțe de grîu și mei amestecate, 10 gr verdeață (în special ceapă), 5 gr praf de cretă, de scoici, de oase, 1-2 gr. drojdie de bere.

În prima săptămînă puii se hrănesc din 2 în 2 ore, în a doua săptămînă din 3 în 3 ore, la o lună de 5-6 ori pe zi, iar la 6-8 săptămîni de 4-5 ori pe zi. Vasele de hrănire trebuie să fie tot timpul curate, iar apa de băut, proaspătă.

După 6-8 luni puii au crescut mari și din ei s-au „ales" coșcogeamite găini frumoase și cîțiva cocoși voinici și gălăgioși. De acum avem în curte „păsări mari", care trebuiesc îngrijite cu aceeași atenție ca și puișorii. Și ele au nevoie de hrană ca și puii, numai că în cantități mai mari și, bineînțeles, în porții zilnice mai rare.

Ele vor da ouă mai multe, iar dacă vom alege pe cele mai frumoase pentru clocit, vom dobîndi, o mulțime de pui drăgălași, cu puful auriu.

DR. GAVRIL MARIAN

O ocupație plăcută

— Creșterea iepurilor de casă este o ocupație plăcută, ușoară și economică pentru orice gospodar, dar mai ales pentru voi, copiii, spunea într-o zi Moș Costea nepoților săi.

— Dar cred că te costă mult îi ripostă unul dintre nepoți. Am auzit eu că iepurii îți rod și urechile, cu mîncarea.

— Da de unde! Se mulțumesc cu orice resturi din gospodărie: fel de fel de zarzavaturi care rămîn de la bucătărie, morcov, varză, păstîrnac, salată, spanac, ceapă, sfeclă, napi, mere, pere tăiate în bucăți, păstăi de mazăre și de linte, iar vara, cu fel de fel de verdețuri și ierburi — lucernă, trifoi, iarbă de grădină, cicoare, frunză și ramuri de salcîm, de tei, de salcie, de carpen, de frasin, de dud, de arțar și altele. Bineînțeles, că pe lîngă acestea le mai dau „din mînă" și puținele grăunțe de porumb, ovăz, orz, grîu sau tărîțe, și fîn întreg sau uscat și ușor umezit.

Mîncarea li se dă „cu porția" în cutioare mici de conserve, la fel și apa care trebuie să fie curată. Trebuie să li se facă curățenie în fiecare zi și să aveți grijă de puișori, după ce i-a înțărcat mama lor, iepuroaica.

Am făcut eu o socoteală: 70 iepuri de casă fac cît un bou. Eu nu cresc mai mult de 20 de iepuri, dar într-un an de zile se înmulțesc așa de mult, că dacă i-ai lăsa pe toți urmașii născuți, ai face o turmă de 5-600 capete. Știi că fiecare iepuroaica naște de 3-4 ori pe an cîte 6-8 pui, iar din primii pui, pînă la sfîrșitul anului, se nasc alți iepurași.

Și acum să vă mai spun și altceva: în fiecare săptămînă eu am de la iepurii mei 2-3 kg. de carne proaspătă și bună ca și cea de pui de găină, pe cînd de la un bou sau de la un porc nu poți să ai așa ceva. Pe urmă, am blănițe frumoase, lînă de angora pentru pulovere și mănuși și ceva bani — din vînzări, pentru acoperirea cheltuielilor.

— Ce zici, nepoate, face să crești iepuri de casă? îl întrebă pe cel ce se temea că iepurii „îi vor mînca și urechile".

— Face! zise el. Mîine, vin neapărat să-ți văd iepurii și să învăț și eu cum se cresc.

ING. LUCIAN ROȘCA

PAȘUNEA DE IARNA

Intrebarea pionierilor din Bacău mi-a amintit tot de o întrebare a fiicei mele. I-am dat atunci răspunsul pe care vi-l dau și vouă! Și acum iată despre ce este vorba:

Cînd porumbul verde ajunge cu știuleții buni de copt sau de fiert — cînd boabele au miezul ca laptele — putem să preparăm din el porumbul de siloz sau porumbul murat (însilozat). Aceasta e cea mai bună hrană a animalelor în timpul iernii.

Cum se pregătește aceasta? Se taie porumbul așa verde cum se află pe cîmp, cu tulpinile și cu știuleții la un loc și este dus la locul de însilozare, care poate să fie ori o groapă în pămînt, ori un bazin sau un turn anume construit pentru siloz. Acesta poate fi dreptunghiular, pătrat sau rotund și destul de mare ca să încapă, de pildă, pentru fiecare vacă, un vagon (10 000 kg) de nutreț verde. Dacă avem 10 vaci, silozul trebuie să aibă cel puțin 10 vagoane capacitate.

Aci, cum spuneam, cu o tocătoare mecanică (cu motor) sau de mînă, îl tocăm mărunt, mărunt.

Pe urmă îl așezăm așa tocat în straturi pe fundul gropii sau bazinului, îl îndesăm bine, și cînd groapa sau bazinul s-a umplut cu vîrf, acoperim totul cu pămînt jilav, umed, gros de o jumătate metru.

Animalelor le place nutrețul murat. Acum, în timpul iernii cînd cîmpul e uscat, înghețat, fără pic de verdeață, vacile de lapte, viței, boii, păsările, porcii și chiar caii, vor avea zilnic în porumbul murat o hrană ca și iarba verde de la pășune, pentru că... „nutrețul murat este pășunea de iarnă a animalelor".

Acestea îl mănîncă cu poftă în cantități mari. Vacile care au mîncat pe lîngă alte nutrețuri și porumb murat dau lapte mai mult și mai bun, viței cresc sănătoși și viguroși, oile dau lînă mai multă, păsările ouă mai din vreme și mai multe, iar puii cresc mai repede.

DR. GH. MARINESCU

ȘTIAȚI CA... • ȘTIAȚI CĂ... • ȘTIAȚI CĂ... • ȘTIAȚI CĂ... • ȘTIAȚI CĂ...

...rădăcina lucernei pătrunde în pămînt pînă la o adîncime de 15 m?

... un singur fir de secară de toamnă are aproape 14 milioane fire mici de rădăcinuțe și 15 miliarde perișori de absorbție cu o lungime totală de 10 000 km?

... un singur fir de porumb absoarbe din pămînt în timpul verii 200 litri apă și că un hectar de ovăz „suge" 2.300.000 litri de apă?

... dacă fiecare vacă ar da în zilele perioadei de lactație numai cu un litru lapte mai mult, în întreaga țară s-ar obține un spor de 440.000.000 litri de lapte sau 17.600.000 kg. unt pe an? Acest lucru se poate realiza dacă vom folosi porumb siloz în hrana vacilor de lapte.

... Ministerul Agriculturii și Silviculturii a luat măsuri pentru apărarea animalelor și păsărilor de vînat, prin distrugerea lupilor, vulpilor, răpitoarelor etc? In anumite locuri din păduri și poiene s-au înființat centre de hrănire a cerbilor și căprioarelor cu fîn, frunzare, fructe de castani, napi, ovăz, iar pentru hrănirea fazanilor, potîrnichiilor și a dropiilor, se seamănă special ovăz, porumb, orz, grîu, floarea soarelui sau se împrăștie pe alocurea grăunțe, zoană sau semințe de struguri.

... din cojile de ouă uscate la cuptor și apoi pisate mărunt de tot puteți obține o hrană minunată pentru puii de găină? Pentru pui e necesară o cantitate de 0,2 — 0,3 gr pe zi, iar pentru pasărea adultă 2 — 3 gr pe zi. Puii cresc mai bine, iar găinile fac ouă mai multe și cu coajă mai tare.

„EU" şi „NOI"...

Cu ce aş putea asemăna scrisorile pe care le primesc de la voi? Cu un cristal fermecat, bunăoară, pentru că oricît de departe v-aţi afla ele tot îmi aduc noutăţi despre voi, ajutîndu-mă să vă cunosc mai bine!

Pioniera VIRGINIA PRISECARU e tocmai din Bîrlad; învaţă la Şcoala de 7 ani nr. 1. Îmi scrie de puţină vreme dar, parcă aş cunoaşte-o demult: mărunţică şi vioaie, activă şi, mai ales, tare grijulie cu tovarăşii ei. Nu întîmplător au ales-o pionierii, în urmă cu un an, preşedintă de grupă, iar acum preşedintă de detaşament la clasa a V-a G! Învaţă cu sîrguinţă dar, grija ei cea mai mare este – aşa cum ne-o spune – să nu rămînă niciunul dintre tovarăşii ei în urmă. La fel e şi pionierul DAN IANCU, dintr-un alt colţ de ţară – din comuna Leu, regiunea Craiova. Îmi scrie cu bucurie la sfîrşit de trimestru, că nici o medie de-a lui nu va fi mai mică de 10. **„Dar,** scrie Dan, **nu numai pentru asta mă bucur. Încă şi mai mult mă bucur că niciunul dintre tovarăşii mei, dintr-a V-a B, nu va fi corigent. Şi mă mîndresc cu colegii mei".** De fapt, aşa îmi şi înfăţişez eu un adevărat pionier: grijuliu faţă de tovarăşii săi, gata să facă totul pentru binele lor, mîndrindu-se cu ei, cu succesele lor.

Dar citiţi şi aceste rînduri: **„Eu sînt cel mai bun pionier al unităţii de la Şcoala de 7 ani Tălpaşu, comuna Amărăşti, regiunea Craiova. În unitatea noastră pionierii nu prea învaţă bine... numai eu avînd note de 9 şi 10..."** Veţi fi poate curioşi să ştiţi cine-i băiatul acesta, cel mai grozav din Tălpaşu. Este ION DUMAN, preşedintele unităţii de pionieri. Ce mai scară le-ar trebui tovarăşilor lui ca să-i ajungă la nas! Cam în acelaşi chip ne scrie DOINA CUMPĂNAŞU, preşedinta detaşamentului clasei a VI-a B, de la Şcoala de 7 ani din comuna Stoeneşti, regiunea Piteşti. Fără sfială ea se şi vede la anul, preşedintă a unităţii! Cît despre MANOLE CHERAZICA de la Şcoala de 7 ani din Dorobanţu, regiunea Constanţa, căutînd să-şi arate meritele (pe care, aşa cum ne anunţă într-o scrisoare colectivul de conducere al detaşamentului nr. 1, nici nu le are) s-a apucat să scrie chiar unele neadevăruri despre colega sa, Ana Cazacu...

Nu-i aşa, dragi prieteni, că n-am greşit asemănînd scrisorile cu un cristal fermecat? Prin scrisori putem să ne cunoaştem mai bine. Dar asta nu e totul. Cunoscîndu-ne ne va fi mai uşor să ne ajutăm pionereşte, să cultivăm tot ceea ce e bun în noi – cinstea, modestia, curajul, tovărăşia – şi să înlăturăm acele trăsături care nu ne fac cinste – îngîmfarea, egoismul, minciuna.

ILEANA

Veşti din aceeaşi unitate

La Şcoala medie nr. 4 din Timişoara, corespondentul special al unităţii este pionierul Vasile Bogdan. „Vă mulţumesc pentru cinstea ce mi-aţi făcut-o, ne scrie în ultima scrisoare Carnetul de corespondent special al unităţii mi-a fost înmînat într-o adunare pe unitate. Tot în această adunare am discutat şi despre învăţătură şi... metode de într-ajutorare" Bogdan ne trimite scrisori interesante dar nu numai atît. Nu de mult a trimis la redacţie un plic mare care cuprinde scrisori şi de la tovarăşii săi. Iată o parte din conţinutul plicului:

* *

VIITORII LĂCĂTUŞI

La începutul acestui an, la noi în şcoală, s-a deschis un atelier de lăcătuşărie. Munca

în atelier ne place. La început ne-am mai lovit peste degete, ne-am mai tăiat, dar încetul cu încetul mîinile noastre s-au obişnuit cu mînuirea uneltelor. Pînă acum, sub îndrumarea tovarăşului profesor, am executat pilirea metalelor, ochi de lacăt şi compase de interior.

pionier
GHEORGHE CSAPO
cl. a VII-a

M-AM TREZIT...

La concursul de recitări, „Vasile Alecsandri" am ocupat locul al treilea pe oraş. Datorită acestui fapt m-am cam îngîmfat şi nu am mai participat la unele acţiuni organizate de detaşament şi unitate. Deodată m-am trezit... printre codaşi. Acum, cu ajutorul pionierilor mă străduiesc să fiu din nou alături de tovarăşii mei şi sper că voi reuşi.

Pioniera
CORNELIA CHELARU
cl. a V-a B.

CUM AJUNGI LA PERFORMANŢE

In şcoala noastră, sportul ocupă un loc de cinste. La mulţi pionieri există dorinţa de a deveni mîine sportivi de frunte ai patriei. Încă de pe acum ei se pregătesc cu grijă. Cornel Selaru a cîştigat con-

cursul de gimnastică dotat cu cupa „Banatul". Rodica Tyra e campioană la săritura în înălţime. Aceşti pionieri, ca mulţi alţii, au înţeles că drumul ce duce la performanţe trece prin muncă, prin antrenament. Şi tocmai asta fac pionierii.

Pionier
ZENO ALEXANDRESCU
cl. a VII-a A.

SERBAREA

O veste a pus în mişcare întreaga unitate. Vom da o serbare! După ore, în timpul liber, se făceau repetiţii. Şi iată... cortina se dă la o parte şi pe scenă apare corul pionierilor. Urmează apoi sceneta. Cineva recită „Rapsodii de toamnă", iar în acelaşi timp toate personajele poeziei, — greiere, cocostîrci, ciulini, gureşe vrăbiuţe, amărîtul greieraş, — încep să se mişte în paşi de

balet. Tot în formă de scenetă am mai prezentat şi „Balada unui greier mic" de G. Topîrceanu, „Floarea soarelui" de Mihai Beniuc, şi „Ariciul cu un picior scrîntit" de M. Breslaşu.

Serbarea a fost frumoasă şi spectatorii ne-au aplaudat, iar noi vom mai da astfel de serbări

Pioniera
VIOLETA BUTOI
cl. a VII-a A.

Cîteva veşti. Iată însă că ele ne-au şi făcut o imagine asupra activităţii pionereşti rodnice din unitatea de pionieri de la Şcoala medie nr. 4 din Timişoara.

Noi adrese ale prietenilor voştri

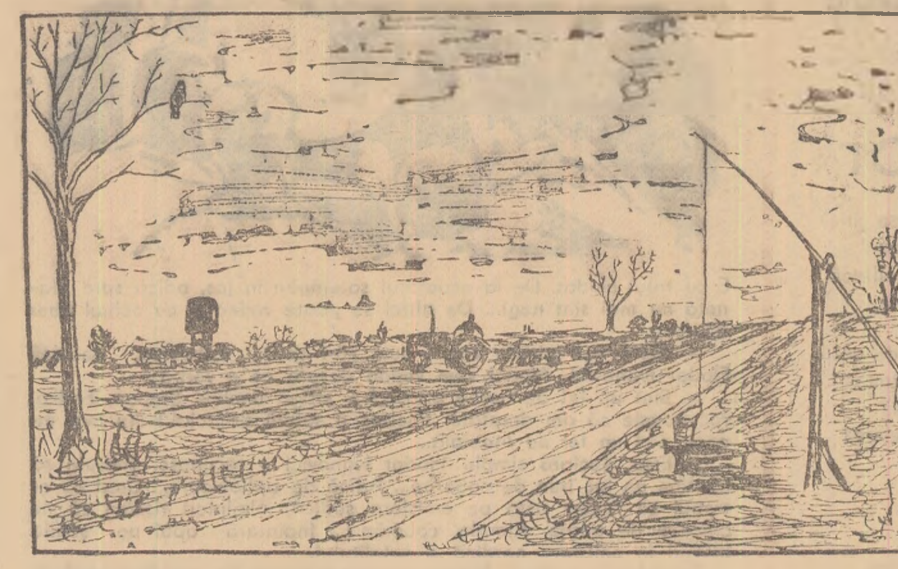
Aceşti prieteni de peste hotare doresc să vă cunoască. Ca să vă împrieteniţi cu ei, scrieţi-le la aceste adrese:

С.С.С.Р
Баш. А.С.С.Р,
город Уфа 23
Бакалинский переулок
дом 5-а, кв 2
Ивановой Наталий

Alena Rynlova
Telc — Morava
C S R-Ceskoslovensko

Barbara Dorawska
Warszawa 45-Bielany
ulica Bogumila Zuga 2/1
Polska

Wolker Popp
Dresden N. 6
Holspitalstr. 13 1
D. D. R.

Drum de ţară
desen de
Petre Roşca
cl. a VIII-a
Şcoala medie,
Negru Vodă

„CÎŞTIGĂTORII VESELI"

La problema publicată de noi în numărul din 21 ianuarie, pagina a VI-a cu titlul „Cîştigătorii veseli" ne-au răspuns numeroşi cititori. Acest lucru ne bucură şi vom căuta ca şi pe viitor să publicăm asemenea probleme. Cei care au răspuns bine îşi pot citi azi numele în gazeta noastră. Iată care sînt aceştia:

*

Ioan Gligor, *comuna Pîncota-Arad*; Nicolae Lupaşcu, *comuna Tupilaţi, regiunea Bacău*; Mihai Gheorghe, *Bucureşti*. Paul Streche, *comuna Piatra*, Florea Stanciu, *comuna Pelinu* şi Nicolae Gantea, *comuna Mălin, regiunea Bucureşti*; Marius Nistor, *comuna Aţintiş*; Ion Cupşa, *comuna Sic*; Ileana Călugăr, *satul Schiopi*. Dorina Ciupuliga, *comuna Călăţele*; Teodor Moldoveanu, *comuna Sînpaul, regiunea Cluj* şi Ştefan Golea, *Cluj*; Petre Cristea, *Feteşti* şi Florica Bola *comuna Mihai Viteazu, regiunea Constanţa*; Elena Nanu, *comuna Călugăreni* şi Minodora Giurgiulescu, *Tg. Jiu, regiunea Craiova*; Sifra Croitoru, *Darabani* şi Gheorghe Burlacu, *Dorohoi, regiunea Suceava*; Lenuş Jucaru, *comuna Străoanii de Jos* şi Gheorghe Codrescu, *comuna Rîmniceni, regiunea Galaţi*; Marite Radu, *comuna Doneşti*, Vasile Buşoga şi Ecaterina Macovei, *comuna Lespezi, regiunea Iaşi*; Aurel Damian, *comuna Brustureni, regiunea Oradea*. Ianoş Grümberg *Ploeşti*; Ştefan Tatu şi Alexandru Irimia *comuna Greabănu*, Mihaela Stoenescu, *comuna Tintea, regiunea Ploeşti*; Ioan Bota *Tîrnăveni, regiunea Stalin*; Maria Iluţi, *Timişoara*; Georgina Mîndescu, *comuna Pădureni* şi Vasile Mărculescu, *Lipova, regiunea Timişoara.*

CONCURSUL

NOSTRU

Rezultatele concursului pe teme de economii C. E. C.

In ziua de 22 februarie a avut loc în amfiteatrul Şcolii medii nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia" din Capitală tragerea la sorţi pentru desemnarea cîştigătorilor la concursul de jocuri organizat de redacţia noastră împreună cu Casa de Economii şi Consemnaţiuni.

La acest concurs au participat aproape 1.000 de pionieri din toate colţurile ţării. 245 dintre ei au reuşit să dezlege, fără nici o greşală toate jocurile! Iată-i acum şi pe fericiţii cîştigători ai premiilor noastre:

PREMIUL I – o bicicletă şi un carnet cu o depunere iniţială de 100 lei – a fost cîştigat de pionierul Florian Cotîrlici din comuna Hîrja, raionul Tg. Ocna, regiunea Bacău

PREMIUL II – un ceas de mînă şi un libret C.E.C. cu o depunere iniţială de 100 lei – a fost cîştigat de pioniera Maria Creangă din comuna Săsciori, raionul Sebeş, regiunea Hunedoara.

PREMIUL III – un aparat de fotografiat şi un libret C.E.C. cu o depunere iniţială de 100 lei a fost cîştigat de pioniera Doina Şerban din comuna Voila, raionul Făgăraş, regiunea Stalin

Cele 10 MENŢIUNI cu depuneri iniţiale de 100 lei pe librete C.E.C. au fost cîştigate de următorii pionieri:

1. Nicu Vîrgolici, Comuna Vîrlezi, raionul Bujor, regiunea Galaţi. 2. Tiberiu Kadar, Şcoala de 7 ani, comuna Mînăştur, regiunea Cluj. 3. Lucian Hălmăgean, comuna Agrişul Mare, raionul Ineu, regiunea Oradea. 4. Mihaela Gheorghiu, str. Ecoului nr. 3, Bucureşti. 5 Aurel Petrache, comuna Pechea, raionul Galaţi, regiunea Galaţi. 6 Traian Necşa, comuna Agrişul Mare, raionul Ineu, regiunea, Oradea. 7. Saveta Agapi, satul Herla, comuna Drăceni, raionul Fălticeni, regiunea Suceava. 8. Mariana Mardale, Şcoala de 7 ani nr. 173, Bucureşti. 9. Ana Herlo, Şcoala de 7 ani Chereluş, raionul Ineu, regiunea Oradea. 10. Cătălin Corlăţeanu, str. Iuliu Raţiu nr 12, Oraşul Stalin.

Ţinînd seama de participarea largă pe care a cunoscut-o acest concurs, vă anunţăm, dragi prieteni că redacţia va mai organiza şi în acest an, un concurs cu premii, în colaborare cu Casa de Economii şi Consemnaţiuni la care vă invităm să luaţi parte în număr şi mai mare.

Renaștere

Pe fiecare stradă am colindat
De mult, cu sufletul îndurerat.
Și pietrele și arborii mă știu
Cînd stam tăcut și trist, în ceas tîrziu...

Pe ceruri, săbii lungi de reflectoare
Se-ncrucișau bezmetice, haine.
Zadarnic pomii înfloreau în soare,
Gemea orașu-n bezne și-n ruine.

Cu el odată-am renăscut, timid,
Tulpină mîngiiată de lumină,
M-am împlinit cu fiecare zid
Nou, ridicat pe urme de ruină.

Și-abia acum, cînd pulsul vremii noi
A prins frenetic, Iași, să te străbată,
Adolescența frîntă de război
E-n arcul tău spre culmi de-argint – săgeată.

FLORIN MIHAI PETRESCU

Noul muncitor

In clește strînge fierul roșu încă
Ș hala toată e un vuiet greu:
I-i munca soare în privire-adîncă
Ș-n inimă e arc de curcubeu.

Dar pîn-să fie-un muncitor de vază
A fost un bun școlar și pionier
Ce visător era adesea-n clasă
Și cu cît drag mergea-n atelier!

Privirile-n explozia luminii
Incremenau la fiece cuptor
Și se visa în hala Nicolinii
Puternic și măiestru muncitor.

Cravata roșie-i sclipea
Mai pînă ieri — vis cald de pionier
...Azi visul drag deasupră-i se desface
În evantai scăpărător de fier.

GH. D. VASILE

PĂMÎNT-MARTE-PĂMÎNT

POVESTIRE ȘTIINȚIFICO-FANTASTICĂ DE A. WEISS — DESENE DE C. MALIN

(Continuare din nr. trecut)

SOARELE ARTIFICIAL

La luneta perfecționată, dar mai mică ca dimensiuni, a „Săgeții" se afla unchiul Stepan, în timp ce Fiodor Ivanovici se ocupa de dirijarea rachetei. Așa precum fusese planificat, expediția spre Phobos începuse în zorii marțieni.

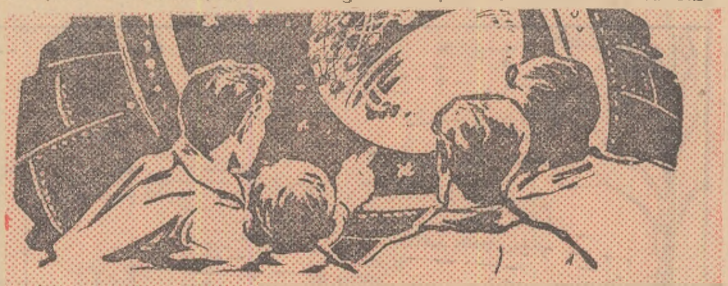
– Mie mi se par foarte curioși „negii" de pe suprafața lui Phobos, declară unchiul Stepan.

– Și de ce, mă rog? – întrebă Fiodor Ivanovici fără să-și ia ochii de pe tabloul de comandă.

– Pentru că sînt dispuși prea regulat pe suprafața satelitului și sînt aproximativ de aceeași mărime... Da, și încă ceva; pe fiecare „neg" se află un păienjeniș...

– Ce fel de păienjeniș?

– Ascultă Fedka, ai să spui că am idei fixe dar tare seamănă a rețele metalice... Știi, cam de genul stîlpilor de înaltă tensiune...

E cu totul ciudat. De la ecuatorul satelitului în jos, adică spre planetă nu mai sînt negi... De altfel se poate vedea și cu ochiul liber acuma...

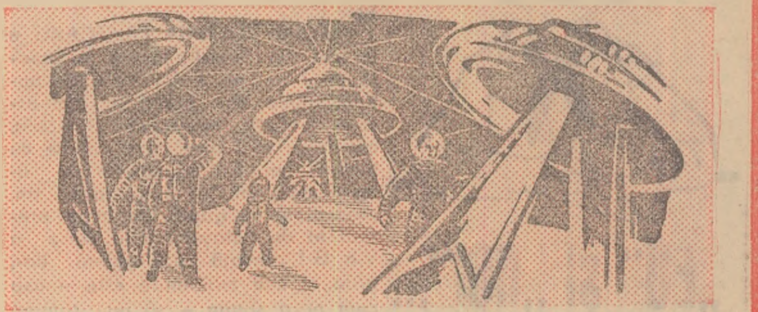
– Peste trei minute vom... cum să-i spun... aphobiza, declară Fiodor Ivanovici. Atunci vom vedea despre ce e vorba...

– Sînt un fel de borne uriașe! – strigă unchiul Stepan. Fedka, recunoaște că am dreptate. Phobos e satelit artificial! Nu mai încape nici un fel de îndoială...

– Este, declară simplu Fiodor Ivanovici – recunosc. Trebuia să căutăm un loc bun de coborîre... Adică de aphobizare... Cred că ar trebui să facem asta pe emisfera sudică, alminteri riscăm să ne ciocnim de borne. Atenție, coborîm!... Inaintară apoi pe șenile intrînd în emisfera nordică a satelitului.

Intr-adevăr, unchiul Stepan avusese dreptate. Pe emisfera nordică se afla o puzderie de borne. Lîngă fiecare bornă se găsea o trapă care slujise, pe semne, celor de pe satelit să poată ieși în spațiul cosmic ca să repare eventualele defecțiuni exterioare. Incercară o trapă, apoi alta dar niciuna nu voia să cedeze. Recurseră atunci la puștile ultrasonore pe care le aveau asupra lor. Cu mare greutate reușiră să deschidă una din trape și să pătrundă înăuntru. Phobos era alcătuit ca un fagure cu sute de căsuțe, iar fiecare căsuță corespundea uneia din bornele de la suprafață. In fiecare dintre aceste cabine care deserveau bornele găsiră cîte 3-4 oameni, asemănători la statură și conformație cu pămîntenii. Toți acești oameni fuseseră surprinși de o catastrofă în timp ce lucrau, deoarece se aflau în cele mai felurite poziții. Unii așezați în fața unor tablouri de comandă, alții în picioare... Fiodor Ivanovici încercă să pună mîna pe una din mumii. Dar aceasta se transformă imediat într-o pulbere fină de culoare cenușie. Părea că toți oamenii din Phobos fuseseră carbonizați. Pentru că nu puteau lua cu ei nici un exemplar, exploratorii fotografiară cîteva din aceste mumii.

Cu cît mergeau spre centrul satelitului, cu atît urmele unui dezastru erau mai vădite. Pereții, vopsiți într-o culoare albă care se păstrase spre suprafață se înnegreau din ce în ce. Ușile, carbonizate, erau transformate în pulbere.

In fine, intrară într-o hală uriașă, care putea să aibă circa 2 km. p. Aci dezastrul reprezenta punctul culminant. Totul fusese carbonizat ca de un scurt circuit de o amploare uriașă. Formele aparatelor se păstraseră și era clar că fuseseră niște condensatoare foarte mari. In centrul halei se găsea un orificiu enorm, cu un diametru de cca 100 m. Privind în jos prin acel orificiu, exploratorii scoaseră un strigăt de uimire. Prin materialul lustruit care alcătuia emisfera sudică a lui Phobos, se zărea suprafața planetei Marte. Deci, privit de dinăuntru, materialul era transparent.

Se așezară uimiți pe marginea orificiului.

– Ei, ce părere ai? – întrebă într-un tîrziu Fiodor Ivanovici.

– Fedka, eu știu... Seamănă cu un laborator cosmic.

– Laborator cosmic – spuse Fiodor Ivanovici. Eu cred că avem de-a face cu un soare artificial.

– ??

– Da, un soare artificial. Bornele de la suprafață nu au alt rol decît de a capta energia solară și de a o condensa. Și noi am reușit treaba asta, Stepan, pe Pămînt, numai că pe o scară mai mică.

– La ce bun? Ce voiau să...

– Au vrut să înlocuiască soarele... Asta bănuiesc... De ce? Cum s-a realizat această lucrare grandioasă, e greu de spus acum... Cert este că energia condensată, i-a ucis într-o bună zi pe toți lucrătorii de aci.

MONUMENTUL COSMIC

– Fiodor Ivanovici! Fiodor Ivanovici! vocea unchiului Stepan suna gîtuită de o mare emoție. Fiodor Ivanovici, privește!...

(Va urma)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", tel. 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli